

Pričakovali smo več, kot zmoremo

Delegati občinske skupščine so se s prvo oceno uresničevanja družbenega plana občine v letu 1983 srečali že na zasedanju v prvi polovici julija; septembra so sprejeli poročilo o polletnem gospodarjenju, v teh dneh pa obravnavajo tako imenovano jesensko analizo gospodarjenja.

Vsa tri gradiva soočajo delegate z dokaj neugodnimi gibanji v občinskem gospodarstvu. Gre predvsem za upadajoče fizičnega obsega proizvodnje, nedoseganje planiranih izvoznih rezultatov in neugodno gibanje na področju cen in življenjskega standarda. V prvih dveh poročilih smo sicer še optimistično napovedovali možnost pospešene in intenziviranega tempa poslovnih prizadevanj do konca leta ter s tem izpolnitev načrtovane obveznosti. V jesenski analizi gospodarjenja pa že bolj stvarno ocenjujemo možnosti do konca leta. V letu 1983 bo družbeni proizvod občine realno padel za 3-4% (z resolucijo je bil planiran 0,5% porast), industrijska proizvodnja bo nižja za 10%, izvoz na konvertibilno področje pa za 6% v primerjavi z letom 1982.

Neugodna struktura gospodarstva v občini, na katero sicer že leta dokaj glasno opozarjamo, nam je šele sedaj pokazala svoje zobe. Med panogami gospodarstva v občini namreč prevladujejo tiste, ki jih že dolgo poznamo po številnih problemih in dajejo zato tudi drugje v Sloveniji povprečne rezultate. To velja predvsem za proizvodnjo in predelavo papirja, grafično dejavnost, proizvodnjo in predelavo živil in delno tudi za tekstilno industrijo. Razvojno obetavne industrijske veje, kot je strojogradnja, proizvodnja električnih strojev in kemična industrija, so se v preteklosti selile iz občine in so sedaj v njenem gospodarstvu le neznatno zastopane (1,5% dohodka).

Ob dobro in celovito predstavljenih objektivnih okoliščinah, ki so botrovale nezadovoljivim rezultatom gospodarjenja, pa lahko jesenski analizi očitamo, da ni dovolj dosledno prikazala subjektiv-

nih slabosti. Nestvarno, predvsem pa nekritično bi bilo namreč pričakovati, da tudi te niso odigrale pomembne vloge pri doseženih rezultatih. To še zlasti velja za uresničevanje nalog na področju ekonomskih odnosov s tujino. Res je, da je bil 18% porast izvoza (ob le 0,5% rasti družbenega proizvoda) načrtovan izredno optimistično. Prav tako drži, da so na zunanje trgovinske rezultate neugodno vplivali prepoznani pogoji gospodarjenja v tekočem letu. In res je tudi, da izplačevanje zveznih izvoznih stimulacij ni bilo tekoče in da so vrsto problemov povzročile izvoznikom tudi nejasnosti glede režima cen. Toda, z istimi problemi so se srečevali tudi izvozniki drugje v Sloveniji, pa so kljub temu beležili boljše rezultate.

Ukrepi ekonomske stabilizacije, ki so bili sprejeti in uvajani v tekočem letu, so že vzbudili pozitivne procese. Zmanjšale so se nekatere oblike porabe, povečala pa se je ekonomičnost poslovanja in akumulativna sposobnost gospodarstva. Uresničujemo tudi splošna družbena prizadevanja za zmanjševanje zaposlenih v delovnih skupnostih družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnostih (število zaposlenih je manjše za 3%). Za celo tretjino smo zmanjšali število pogodb o delu.

Sredstva za skupno porabo oblikujemo v letošnjem letu v skladu z razpoložljivim ustvarjenim dohodkom, kar pomeni, da za 50% zaostajajo za rastjo dohodka. Vendar pa se materialni položaj družbenih dejavnosti iz meseca v mesec zaostriže, pri čemer predstavljajo največji problem zlasti naglo naraščajoči materialni stroški.

A. B.

Udeležence proslave in tovariškega srečanja ob 40-letnici ustanovnega kongresa AFŽ v Dobrniču

SKROMNA PROSLAVA VELIKEGA DNE 40-letnica AFŽ

Med številnimi 40-letnicami, ki nas letošnjo jesen spominjajo na prelomne dogodke v letu 1943, zavzema posebno mesto tudi obletnica Ustanovnega kongresa Antifašistične fronte žensk. Le-ta je bil 16. in 17. oktobra 1943 v mali suhokrajinski vasi Dobrniču.

Slovenske žene in dekleta so se takrat povezale v borbeno in hkrati tudi prvo revolucionarno žensko organizacijo na Slovenskem. Ocenile so rezultate svojega dela tako na terenu kot tudi v partizanskih enotah, izmenjale izkušnje, na koncu pa s tisto znano in neponovljivo partizansko zagnanostjo prevzele naloge za dokončno osvoboditev domovine.

Kljub pomembnosti obletnice smo jo v Sloveniji proslavili s tipično skromnostjo in tudi stabilizacijsko odgovornostjo. Na dan ustanovne-

ga kongresa je bilo 16. oktobra v Dobrniču tovariško srečanje delegatk kongresa in sedanjih družbenopolitičnih aktivnih tovarišic, ki so jih predstavljale petčlanske delegacije svetov za družbenoekonomski in politični položaj žensk pri občinskih konferencah SZDL. Delegacije naše občine so sestavljale Hilda Herzog, Olga Japelj, Olga Družina, Milica Černe in Vida Šega.

V soboto, 22. oktobra je bil v Cankarjevem domu slavnostni koncert Partizanskega pevskega zbora z motom »Ljubljana – mesto heroj – ženskam Ljubljane«

Prireditev v Cankarjevem domu so poravnali z vstopnino. Partizanski pevski zbor se je odrekel honorarju, kolektiv Cankarjevega doma pa je del stroškov nosil sam.

OSNUTEK RESOLUCIJE ZA 1984 NA ZASEDANJU OBČINSKE SKUPŠČINE

Stvarne možnosti namesto zbirke želja

Plansko leto 1984, četrto leto uresničevanja spremenjenega in dopolnjenega 5-letnega plana občine Ljubljana Center za obdobje 1981-1985, je hkrati tudi prvo leto uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije. To temeljno prvino vsebuje osnutek resolucije o uresničevanju družbenega plana občine v naslednjem letu. Z opiranjem na lastne sile, z boljšim izkoriščanjem vseh razpoložljivih zmogljivosti, z močnejšim vključevanjem v mednarodno delitev dela ter z varčevanjem in samoodrekanjem na vseh ravneh bomo v letu 1984 napravili prve korake pri odpravljanju posledic neugodne strukture gospodarstva v občini Center.

Kruta streznitev, ki nezadržno prodira v glavo slehernega jugoslovanskega samoupravljavca, ni obšla tudi tradicionalno preoptimističnih načrtovalcev družbenega razvoja. Poleg realno opredeljenih materialnih okvirov razvoja v letu 1984 pomeni besedilo

osnutka resolucije dokajšnjo novost. Dosledno in konkretno opredeljuje odgovornost za izpolnjevanje začrtanih nalog in obremenjuje posamične nosilce aktivnosti.

Navkljub slabim rezultatom pri izvozu v letošnjem letu bomo morali v letu 1984 povečati obseg menjave s tujino za celih 15%. K temu nas prisiljujejo tako potrebe po zagotavljanju nemotene obsega proizvodnje kot tudi odločitve ohraniti zunanjo likvidnost naše skupnosti. Nujnost nenehne povečevanja izvoza moramo v sleherni delovni sredini sprejeti kot izziv za povečanje produktivnosti, zmanjševanje stroškov in postopno izenačevanje domačih cen s svetovnimi.

Organizacije združenega dela v občini morajo pri pripravi svojih letnih planov analizirati dosedanje rezultate na področju ekonomskih odnosov s tujino ter skladno s predvidenimi ukrepi tekoče ekonomske politike predvideti tudi svoje ukrepe za povečanje izvoza, hkrati pa zaostriži odgovornost za doseganje tako začrtanih rezultatov.

V občini imamo zelo veliko zastopniških organizacij združenega dela in tistih, ki so specializirane za izvozne storitve. V naslednjem letu bomo namenili več pozornosti njihovi koncepciji in specializaciji, da bi dosegli večjo izvozno ofenzivnost in uspešnost.

Proizvodne organizacije združenega dela morajo izdelati program nadomeščanja uvoženih

materialov z domačimi ter program za nadomestno proizvodnjo za primer, če bi nastale trajnejše težave pri oskrbi z repromaterialom. Uvajali bomo drugo in tretjo izmeno, kjer bodo konkretne razmere to dopuščale.

Razmerja med posameznimi oblikami porabe ter rastjo dohodka bodo v letu 1984 naslednja: osebna poraba bo zaostajala za 20%, skupna za 40%, splošna pa kar za polovico za rastjo dohodka, medtem ko naj bi investicijska poraba ostala na ravni letošnjega leta. Osebnih dohodki morajo rasti v skladu z rastjo dohodka, tako da bodo imele uspešnejše in produktivnejše organizacije združenega dela možnost večjega povečanja.

Resolucija namenja pozornost za boljšo kvaliteto načrtovanja in posebej poudarja tudi kvaliteto dela administracije in strokovnih služb občinskih upravnih organov ob hkratnem zmanjševanju njihovega obsega.

Na področju družbenih dejavnosti bo potrebno pri uresničevanju dolgoročnih in kratkoročnih stabilizacijskih programov preveriti vse sedanje programe z vidika dejanskih razvojnih potreb. Vendar pa moramo ob tem delegati opozarjati na večje upoštevanje produktivne funkcije posameznih področij družbenih dejavnosti (npr. zdravstva, izobraževanja) in prenehati gledati nanje zgolj kot na družbeni strošek.

Zavedamo se, da bo uresničevanje teh res silno ostro in realno zastavljenih nalog močno odvisno tudi od ukrepov tekoče gospodarske politike, ki jih bosta sprejemala tako republiški kot zvezni izvršni svet ter skupščine. Prek svojih delegatov se bomo zato dosledno zavzemali, da bodo ukrepi selektivni in stimulatívni, da bodo puščali več prostora za lastne pobude in večji del dohodka uspešnejšim organizacijam združenega dela, obenem pa trdneje zavezali tiste, ki jim resnost aktualne gospodarske situacije še vedno ni mar.

A. B.

DPO O OSNUTKU OBČINSKE RESOLUCIJE IN O GOSPODARJENJU

Samoupravno odločanje – edina pot

Vodstva družbenopolitičnih organizacij v občini so še pred zasedanjem zborov občinske skupščine temeljito obravnavala tako poročilo o uresničevanju družbenega plana občine kakor osnutek občinske resolucije za prihodnje leto. Slišali smo sicer vrsto kritičnih pripomb, ki pa ne razvrednotijo temeljne ugotovitve, da pomenita osnutka obeh dokumentov bistven korak naprej tako v kvaliteti analitične ocene rezultatov gospodarjenja, kakor tudi v konkretnosti in zavezujoči naravi posameznih obveznosti.

Na seji predsedstva občinske konference SZDL so menili, da moramo v resolucijo zapisati obveznost vseh družbenopolitičnih dejavnikov, da bodo krepili vlogo delavca kot odločilnega subjekta v samoupravnem odločanju. V današnjih razmerah ta obveznost ni samo formalna, pač pa ima veliko vsebinsko težo, saj se še vedno dogaja, da še marsikje rešujejo zadeve mimo samoupravnega odločanja.

Glede na veliko odgovornost, ki jo nalagata občini tako načrt uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, kakor tudi tekoča gospodarska poli-

tika, se je izostrila potreba, da resolucija jasno opredeli, kakšne možnosti ukrepanja in vplivanja na rezultate gospodarjenja so v občinski pristojnosti, kjer pa ta kot temeljna družbenopolitična skupnost nima odločilnega vpliva.

Odgovornost za ohranjanje fizičnega obsega proizvodnje je potrebno konkretno opredeliti, njeni osnovni nosilci pa so neposredno delavci v organizacijah združenega dela. Ti nosijo tudi odgovornost za uspešnejše povečevanje v reprodukcijskih verigah. Bitka za uveljavljanje samoupravne odgovornosti in po-

slovne morale bo uspešna le, če bomo vse kršitelje samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov sproti imenovali in sporne zadeve sproti obravnavali tudi v zborih združenega dela.

Problematika osebnih dohodkov je temeljno torišče naših stabilizacijskih prizadevanj. Občuten padec realnega standarda ter vedno močnejše težnje po uravnolovki destimulativno vplivajo na dvig produktivnosti. Predsedstvo OK SZDL predlaga izvršnemu svetu, da v besedilo resolucije vnese aktivnejši odnos do te problematike. Gre tudi za druge stimulatívne dejavnike, s katerimi bomo dosegali večjo produktivnost kot podlago za hitrejšo rast osebnih dohodkov. Hkrati je potrebno čimprej izoblikovati enotna stališča o kriterijih in osnovah, na katerih bomo uravnavali politiko OD v naslednjem letu.

Predsedstvo predlaga izvršnemu svetu, da v besedilo resolucije vnese tudi konkretne oblike aktivnosti za razreševanje problematike pomanjkanja obratnih sredstev v organizacijah združenega dela.

A. B.